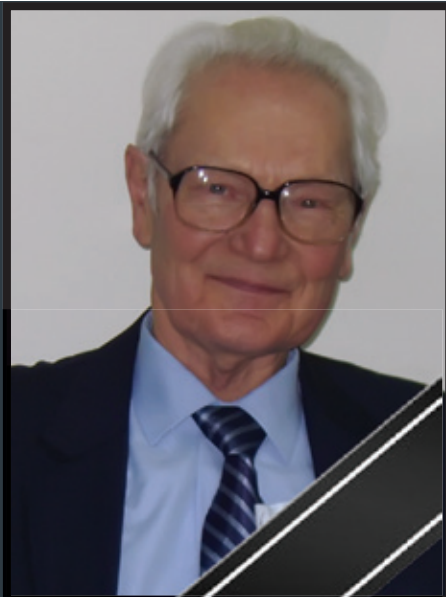

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОМУ ІНЖЕНЕРУ, ВЧЕНОМУ, ВИНАХІДНИКОВІ – РАДЗІЄВСЬКОМУ В'ЯЧЕСЛАВУ МИКОЛАЙОВИЧУ

Шановні колеги, автори та читачі Науково-виробничого та інформаційного журналу «Компресорне та енергетичне машинобудування» 13 травня 2015 року пішов з життя талановитий інженер, великий винахідник, вчений та просто гарна людина

Радзівєвський В'ячеслав Миколайович.

В'ячеслав Миколайович впродовж останніх років був головним редактором журналу, який Ви тримаєте у своїх руках. Завдяки йому Ми маємо унікальне інформаційно-фахове видання в галузі машинобудування на теренах України, та що говорити, на всьому просторі колишнього СРСР.

Але ж давайте все з початку...

Дитинство.

Пан Радзівєвський В. М. народився 3 листопада 1936 року в містечку Гнівань Вінницької області України в сім'ї робітників.

...

«...Так сталося в моєму житті, що всі спогади, які залишилися з дитинства, означені жакливім словом «Війна»...

1944 рік, десь далеко, за межами країни, гуркоче війна, а в містечку Гнівань починається мирне життя. Батьки готують мене до школи. Що одягнути? Мати уміє шити, має

ручну швейну машинку «Зінгер». Із старого одягу мудрує штанці, сорочки. На зиму коротке пальто на ваті із солдатського полотна кольору хакі. На плече – сумка із протигазу. Пуста. Книжок немає, олівців немає, зошитів теж. Батько здобув десь типографський папір в клітинку, порізані в розмір листи зшиваються в зошит. Зошити також виготовляли зі старих газет, писали між рядками...».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя.

Юність

...

«...Повернуся до нашої попівської хати. Чому попівської? Хазяїном був піп, священник. Репресований і зник в таборах... В ній посилювався мій батько. Природно, що я дослідив, обнишпорив всю садибу... Пошуки попівських скарбів, а цим я займався, завершилися вдачею. В кутку в лахмітті була захована скринька.

А в ній – колекція старовинних монет... Ціна у них була

технології зварювального виробництва» та отримав кваліфікацію інженера-механіка.

Виробництво

З 1959 року по 1964 рік Радзівський В.М. працював на Сумському машинобудівному заводі ім. М. В. Фрунзе, спочатку простим інженером, а згодом завідувачем бюро.

В кінці 1964 року в газеті «Ленінська правда» було опубліковано обяву, щодо організації в м. Суми НДІтехмаш. За згодою керівництва області та міста з заводів були переведені до цього НДІ п'ятдесят кваліфікованих інженерних робітників, серед яких, в якості начальника зварювальної лабораторії, був і В'ячеслав Миколайович.

Підприємство змінювало статус та назву: «ВНИИкомпрессормаш», НИИкомпрессормаш, ОАО «НИКМАС», ОАО «НПАО ВНИИкомпрессормаш», але ж «Всё решают кадры» (див. «ВНИИкомпрессормаш. Создание и созидание / Радзиевский В.Н. Жарков П.Е., Подошев Г.С. – Сумы: ООО «Печатный дом «Папирус», 2014. – 256 С.).

велика, а розуму у мене і знання малі...».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя.

Колекцію було обмінано на справжній револьвер, який було згодом загублено. Але ж той факт що колекцію виміняв нащадок попа, який приїжджав на літній відпочинок з міста Києва та пропагував не один раз: колекцію марок, шкіряний м'яч, папугу в клітці, говорить сам за себе, щодо цінності знайдених скарбів та хто ними бажав заволодіти.

...

«...Я в старших класах захоплювався любительським радіо... Я ж зібрав приймач і окремо підсилювач звукових частот... Це був прообраз радіола, яка набагато пізніше з'явилася на радіозаводах для продажу населенню...».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя.

Студентство

В 1954 році В'ячеслав Миколайович вступив до Київського орденна Леніна політехнічного інституту (зараз Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»). Який у 1959 році успішно закінчив за спеціальністю «Устаткування та

Наукова праця в дослідному інституті, участь у різних наукових заходах: семінарах, конференціях, з'їздах тощо, дуже позитивно вплинула на успіхи Радзівського В. М. Так у травні 1974 року В'ячеслав Миколайович було присвоєно вчену ступень кандидата технічних наук (МТН № 104404, тема роботи «Дослідження, розробка та впровадження припоїв і технологій паяння робочих коліс відцентрових компресорів»). У листопаді 1999 року – вчена ступень доктора технічних наук (ДТ №004502, тема роботи «Дослідження фізико-металургійних процесів створення технології та матеріалів для високотемпературного паяння великогабаритних сталевих конструкцій при широкому паяльному зазорі»). За період роботи в дослідних установах було отримано 32 авторські свідоцтва.

З січня 2009 року В'ячеслав Миколайович займався освітянською діяльністю: підготовка магістрів за спеціальністю «Прикладне матеріалознавство» на факультеті технічних систем та енергоефективних технологій Сумського державного університету. За цей час, завдяки багатому виробничому досвіду вчителя та вихователя, професора Радзівського В.М., студенти СумДУ кожен рік займали призові місця на конкурсах Всеукраїнських студентських наукових робіт з напрямку матеріалознавство.

...
«...Підсумовуючи свою наукову діяльність, я за останні роки написав і видав п'ять монографій по фаху. Освоїв технологію формування книги. До ювілею наукового інституту, в якому я безперервно працював 50 років, підготував ілюстровану історичну книгу. Набутий досвід збагачений тим, що працюючи над книгами, освоїв комп'ютерну техніку їх формування. А це вагомо. Комп'ютер це не тільки друкарська машинка, але надзвичайно розумний високоефективний помічник автора...».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя.

Загалом В'ячеслав Миколайович підготував та видав біля 200 наукових праць.

Він мав особливий дар стосовно підготовки, реалізації та впровадження своїх ідей.

...
«...Після прийняття рішення занурююся в особливий для себе стан. Ідея оволодіває мною і наполегливо заповнює мозок, вимагає уваги. Найкраще люблю працювати мандруючи по знайомим протоптаним стежкам понад річкою, лугом, лісом. Зір відслідковує тільки щось нове і цікаве, а думка про книгу кучерявиться, одягається словами щоб потім матеріалізуватися на папері. Тобто це означає, що думаю я словами, мислення у мене раціональне. Для нього потрібна тільки одна половина мозку, а для продуктивного мислення бажано гарно знати мову, що багата синонімами, несподіваними словосполученнями. Так, але в одяг думки постійно втручаються образи. Кожен з них потребує десятки, сотні слів для їх словесного подання. Наприклад, квітка, рослина, метелик, колесо, автівка. Погоджуюсь, що думка одягається і образним мисленням, тим що з другої половини мозку. А хіба абстрактне мислення, що відслідковує такі явища як музика, колір, рух, час не втручаються в роботу думки? Іноді буває таке з самого ранку після сну – думку заповняє мила для душі пісня. А тут весь

комплекс – поєднання слова, образу, музики. Заповняє і не відпускає. Гоню її, звільняєш мозок для раціональності. Не відпускає. Що правда, це буває тільки іноді і пов'язано, мабуть, з фазами місяця, спалахами на сонці, або просто від щирої посмішки дружини...».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя.

З 2009 року Радзівський В.М. обіймав посаду головного редактора Науково-виробничого та інформаційного журналу «Компресорне та енергетичне машинобудування» та підготував до випуску 20-ть номерів цього журналу.

Але ж цю статтю дозвольте завершити словами В'ячеслава Миколайовича:

...
«Людина проживши життя залишає по собі слід на землі ділами – за спрощеним варіантом – будує хату, саджає дерево і народжує сина, більш гарантійно – двох, або трьох. Бо за українськими прикметами – перший парубок моторний, середуций сяк-так, а найменший стає генієм. Отже, не словом, а ділом належить мережити за собою сліди на життєвому шляху. Неглибокі змиє дощем, запошиє пилом, а децю значуще залишиться».

«Незабутнє» – не закінчена повість життя .

**Вічна Вам пам'ять, В'ячеслав Миколайович!
 Ви назавжди залишитесь в нашій пам'яті видатним інженером, винахідником,
 вченим, головним редактором та, загалом, ВЕЛИКОЮ ЛЮДИНОЮ!**